

ת"פ 12488/09/10 - מדינת ישראל נגד פאדי כחילי- הסתיים, מוחמד אלטל - כתב האישום נגדו בוטל, יונס אבו צעליק- הסתיים, מחמד שחדה עבדו- הסתיים, ניזאר סלאחה

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2014

ת"פ 12488-09-10

כב'הש' א. כהן

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד בתיה קוליץ

נגד

הנאשמים: 1. פאדי כחילי- הסתיים

2. מוחמד אלטל - כתב האישום נגדו בוטל

3. יונס אבו צעליק- הסתיים

4. מחמד שחדה עבדו- הסתיים

5. ניזאר סלאחה

ע"י ב"כ עו"ד ליאור דוידי

גזר דין (נאשם 5)

הנאשם, כבן 40, הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של לקיחת שוחד, בניגוד לסעיף 290 לחוק העונשין ובמרמה והפרת אמונים, בניגוד לסעיף 284 לחוק העונשין.

בפרשה זו, הורשעו שלושה נאשמים נוספים בעבירות שונות ודינם נגזר, בין היתר, לעונשי מאסר שנעו מ-11 חודש ועד 40 חודש.

עמוד 1

הנאשם שירת כשוטר בשירות קבע בגזרת עוטף ירושלים במשמר הגבול ובמסגרת תפקידו שימש, בין היתר, כמפקד משימה במחסום המנהרות ובמחסום עין יעל.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, במסגרת תפקידו במחסומים, הכיר הנאשם את נאשם 4 ואת אשרף, אשר עבדו כנהגים אצל אחד בשם וואיל ונהגו להעביר סחורות במחסומים. נקבע, כי בהוראת וואיל, בכל פעם שהיה בכוונת נאשם 4 או אשרף להעביר משאית דרך מחסומים ללא בדיקות נדרשות, נהג נאשם 4 לשוחח עם הנאשם ולהתריע בפניו על הגעתו או הגעת אשרף למחסומים וזאת על מנת לוודא, כי הנאשם נמצא במקום ויאפשר העברת המשאיות.

בהמשך להכרעת הדין, נקבע, כי בין השנים 2008 לאמצע שנת 2010, במספר הזדמנויות, הגיעו נאשם 4 או אשרף למחסומים, כאשר הנאשם נמצא בהם במסגרת תפקידו כשוטר וכי הנאשם העביר את המשאיות, תוך שהוא נמנע מלבדוק אותן בדיקה ביטחונית או לדווח על תכולתן לרשויות המכס ולמנהלת המעברים. בתמורה להעברת המשאיות כאמור, ביקש הנאשם מנאשם 4 לקבל בקבוקי בושם, חבילות סיגריות וכסף מזומן. בנוסף, נקבע, כי לאחר העברת כל משאית, נהג נאשם 4 להביא לנאשם שני בקבוקי בושם שמחירו של כל בקבוק 350 ₪, חבילת סיגריות וכסף מזומן, כאשר הערך הכולל של המוצרים וסכומי כסף שקיבל הנאשם בתמורה להעברת כל משאית, נע בין 700 ל-1,000 ₪ ותמורה זו מומנה על ידי וואיל.

הנאשם מס' 1, שחלקו היה גדול ביותר, נידון ל-40 חודשי מאסר בפועל במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהודה בעבירות של סיוע לעבירה לפי חוק הכניסה לישראל, במספר עבירות של לקיחת שוחד, במספר עבירות של מרמה והפרת אמונים, בקשירת קשר לביצוע פשע, בשיבוש הליכי משפט ובהברחת טובין.

הנאשם מס' 3 הורשע גם הוא במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהודה בביצוע שלוש עבירות של מתן שוחד ובעבירה אחת של הברחת טובין ונידון, בין היתר, למאסר לתקופה של 16 חודש.

הנאשם מס' 4 הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של תיווך לשוחד ונידון, בין היתר, למאסר לתקופה של 11 חודש.

לאחר שנשמעו הטענות לעונש בעניינו של הנאשם נקבע, כי מתן גזר הדין יהיה ביום 20.3.14.

ואולם, בין לבין, נתגלתה אצל הנאשם מחלה קשה. הוא אושפז בבית חולים והחל בטיפולים אינטנסיביים שנמשכו מספר חודשים. בנסיבות אלה, נדחה מתן גזר הדין מעת לעת והצדדים השלימו טיעוניהם לעונש ביום 18.9.14.

ב"כ הנאשם טען, כי מצבו של הנאשם החמיר והגיש מסמכים רפואיים. ב"כ הנאשם המשיך וטען, כי הנאשם לא יוכל לקבל טיפול במסגרת שירות בתי הסוהר וביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל. אתמול שלח ב"כ הנאשם מסמך רפואי בו נטען, כי תמוה בעיניו שניתן לתת לנאשם מענה רפואי הולם במסגרת שב"ס.

הוריתי למאשימה לבדוק בשירות בתי הסוהר, אם הנאשם יוכל לרצות עונש מאסר בין כותלי בית הסוהר, בשים לב למצבו הרפואי ולמסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו ובהודעתה מיום 21.10.14, מסרה ב"כ המאשימה, כי בהתאם לחוות דעת רפואית מטעם ממלא מקום מנהל מרכז הרפואי של שב"ס, **"לעת הזאת, שב"ס ביחד עם גורמי רפואה בקהילה מסוגל לתת מענה רפואי לחולה"**.

מטעם הנאשם העידו ארבעה עדי אופי ובהם חבר ילדות, איש דת, ראש המועצה המקומית בית ג'אן ואביו של הנאשם.

עדי האופי ציינו, כי מדובר ב"משפחה טובה", וכי הנאשם נשוי ואב לילדה בת 3, הנמצא בהליכי גירושין ומשפחתו התפרקה.

האמת ניתנת להיאמר, שלא הובהר די הצורך אם הגירושין נגרמו כתוצאה מהרשעתו של הנאשם או מסיבות אחרות (כך, למשל, מר ביאן קבלן, ראש המועצה המקומית, העיד, כי הסיבות לפרידה

בין בני הזוג היו **"עם אשתו וחמו, עשו עימו הסדר של מיליון ₪ על קרקע וחתם להם בתמימות, שהוא הבין מה שעשה, אשתו החליטה לעזוב את הבית והתערבתי באופן אישי"** (עמ' 142 שורות 10-11).

אביו של הנאשם, העיד, כי אשתו סובלת מאירוע מוחי ואף הציג מסמכים רפואיים ובהם תעודת נכה של האם.

בטיעוניה לעונש, ציינה ב"כ המאשימה, כי מדובר בעבירות רבות של לקיחת שוחד. בנוסף, ציינה, כי לא ניתן לדעת מה נמצא במשאיות שנכנסו למדינת ישראל וכי מעשיו של הנאשם, העמידו בסכנה את תושבי המדינה.

ב"כ המאשימה טענה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 40 ל-72 חודשי מאסר וביקשה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 54 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ציין את מצבו המשפחתי של הנאשם, הנמצא בהליכי גירושין ואף אינו יכול לראות את בתו. בנוסף, ציין את מצבו הכלכלי הקשה וטען, כי בעקבות הרשעתו, שילם מחיר כבד **"הן מצד החברה והן מצד משפחתו"**, בעיקר, הדגיש ב"כ הנאשם, את מצבו הרפואי של הנאשם וטען, כי לא ניתן להשוות את מעשיו של הנאשם לאלו של הנאשם מס' 1.

ב"כ הנאשם טען, כי מתחם העונש ההולם צריך להיות בין שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה (עיקרון ההלימה) וזאת בשים לב לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע הינו ביטחון המדינה ופגיעה באמון הציבור ובאמונם של חבריו ליחידה.

ב"כ המאשימה הציגה מספר גזרי דין בהם הוטלו עונשי מאסר, חלקם ממושכים בגין ביצוע עבירות של לקיחת שוחד ובמיוחד הדגישה את ע"פ 9145/11 **עטא מרעי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 1.5.13).

בעניין מרעי, הורשע מי ששימש מפקד מחסום על תוואי גדר ההפרדה הביטחונית, בכך שאיפשר ב-49 מקרים מעבר חופשי לשטח ישראל של כלי רכב, ובעיקר משאיות עמוסות מטען שטיבו אינו ידוע, תמורת סכומי כסף נכבדים.

בית משפט זה הטיל על מרעי, בין היתר, מאסר לתקופה של שבע וחצי שנים, אך בית המשפט העליון "**לא בלי התלבטות רבה**", העמיד את עונש המאסר על שש וחצי שנים בציינו כדלקמן:

"אי אפשר להצביע על השפלות המוסרית שגילה המערער, שוטר, שבעבור בצע כסף הפקיר את משמרתו ואיפשר לעבריינים להכניס ארצה משאיות, גם אם האמין המערער שמדובר בהברחת סחורה ולא אמצעי לחימה; וגם אם כך היה - פוטנציאל הנזק היה גדול, שכן מי לידו תקע שלא יוברחו מחבלים או אמצעי לחימה, על ידי שוחרי רע שישמעו על "חגיגת מעבר המשאיות", וינצלוה לצרכי טרור בלא ידיעת המערער ואף בלא ידיעת משחדו. במעשה המערער היה גם משום הפרת אמונים מובהקת; ניתן בו כאיש מדים אמון הציבור והוא הפר אותו ברגל גסה, תוך פגיעה בחוק ובערכים שעליהם חונך ולהם נשבע אמונים".

במקרה אחר הוטלו 12 חודשי מאסר על מפקד מחסום שנטל שוחד ונידון ל-12 חודשי מאסר (בע"פ 1676/14 ג'מאל אבו חייה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים ביום 12.1.14).

בגזר דין אחר אישר בית המשפט העליון עונש מאסר למשך 30 חודש שהוטל על המערער אשר הודה בעבירות שבוצעו בקשר להעברה שלא כדין של משאיות במחסום (ע"פ 4149/13 **שמעון אוחיין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 2.10.13).

יצוין, כי המחוקק ביקש להחמיר בענישה בגין עבירות של לקיחת שוחד והעלה את רף הענישה עד ל-10 שנות מאסר.

בגין העבירה של מרמה והפרת אמונים עומד עונש המאסר על שלוש שנים.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שמדובר בתכנון מוקדם וחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה גדול.

כפי שציינתי, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הינו גדול מאוד (הן במישור הביטחוני והן במישור הבריאותי).
לכך יש להוסיף, כי הנאשם ניצל לרעה את מעמדו כשוטר במחסום.

בנסיבות אלה, נראה לי, כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש להתחשב בפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, בעובדה, כי הנאשם שוחרר ממשמר הגבול ובהעדר עבר פלילי.

כאן מן הראוי לציין, כי לא ניתן להתעלם ממצבו הרפואי הקשה של הנאשם. בשים לב למחלתו של הנאשם ולטיפולים אותם קיבל ומן הסתם גם יקבל במסגרת שירות בתי הסוהר, יש משמעות מיוחדת לאמור בסעיף 40א(1) לתיקון 113 המורה להתייחס לפגיעה של העונש בנאשם.

ברור, כי הטיפול אותו יקבל הנאשם במסגרת שירות בתי הסוהר, אינו דומה לטיפול בבית חולים רגיל. ברור גם, כי תנאי המאסר לא יהיו קלים לנאשם, בשים לב למחלתו.

הנאשם נענש מידי שמים ובכך יש שיקול חשוב להקלה בעונשו.

שיקול חשוב בגזירת העונש (בתוך המתחם), הינו הצורך בהרתעת הרבים, שכן, מתברר, כי אין מדובר במקרה בודד בו סרחו אנשי כוחות הביטחון ואיפשרו מעבר לא חוקי של משאיות לתחומי מדינת ישראל.

הואיל ומדובר גם בעבירה כלכלית, מן הראוי להטיל גם קנס ואולם בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, אסתפק בקנס מתון.

בשים לב לכך ולאחר ששמעתי דבריהם של ב"כ המאשימה ושל ב"כ הנאשם ושל עדי האופי, מוטל בזה על הנאשם עונש כדלקמן:

מאסר לתקופה של 20 חודש, בניכוי חמישה ימים בהם שהה במעצר.

מאסר על תנאי למשך 12 חודש ואולם, הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של לקיחת שוחד או מתן שוחד, או מרמה והפרת אמונים ויורשע עליה.

קנס בסך 5,000 ₪, או מאסר תחתיו למשך 30 יום.

המערעריתייצבלריצויעונשהמאסרבימ"רניצןאזורהתעשייההצפוני רמלה, ביום **1.2.15** בשעה **09:00**,
כשרשותועודתזהותאודרכון.

עלהנידוןלתאםאתהכניסהלמאסר, כולל האפשרותלמיוןמוקדם,עםענףאבחוןומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377,
08-9787336

הצדדים רשאים לערער על גזר הדין בפני בית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ה, 17 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.